

Krönika

Kan man bli minister utan att ha en susning om Darwin och mendel? Svante Folin tror att okunnighet är en tillgång.

Kön ut, genus in

Under rubriken "Biologism – apskit eller genetiska fakta?" dekreterar i Aftonbladet den 19 maj jämställdhetsministern Margareta Winberg: "Biologismen avvisar jag bestämt. De erfarenheter, som kan knytas till kön, har med traditioner att göra, inte med gener. Den enda skillnaden som finns, är att kvinnor kan föda barn och amma."

Jag förmodar att ministern inte vill bli lyst i bann av det Nationella sekretariatet för genusforskning. Denna inkvisitoriska och för mig tidigare okända institution har nyligen fördrat att hundratals exemplar av Folkhälsoinstitutets bok *Leva ihop* ska dras in, det vill säga eldas upp. Skriften, som riktar sig till gymnasieelever (recenserad av Knut Carlqvist 14 maj), är en föga provocerande redogörelse för de fenomen som den tvekönade samlevnaden kan ge upphov till. Den innehåller inget som skulle förväna och än mindre

chockera min gamla barnsköterska. Icke desto mindre har författaren, Marie Eenfeldt, blivit lynchad av det feministiska etablissemanget och därmed automatiskt av den politiskt korrekta intelligentsan.

Den så kallade genusforskningen är ett politiskt motiverat försök att skilja mellan biologiskt och socialt kön. Poängen är att det biologiska könet, som inte kan påverkas politiskt, ska minimeras, under det att *gender*, som är socialt påverkligt, ska maximeras. Genusprofetissan nummer ett är Judith Butler, vars bravnnummer är att hävda att även penis och vagina är godtyckliga, sociala konstruktioner.

Biogin, som naturligtvis inte kan mäta sig med genusforskningen i fråga om akribi och dokumenterade resultat, har en avvikande syn på könsdifferenser. Pojkar, som har en ogarderad Y-kromosom, belastas redan vid födelsen (om de kommer så långt – flertalet missfall är pojkar) med ett rikt sortiment könsbundna handikapp som färgblindhet och blödsjuka. Under uppväxten drabbas tre gånger fler pojkar än flickor av autism, fem gånger fler av ordblindhet och stamning och åtta gånger fler är oldidligt hyperaktiva. Pojkarnas ämnesomsättning är betydligt större.

I manskarriärens slutfas är benägenheten för hjärtinfarkt dubbel så stor som för kvinnor. Samma gäller för slag, magsår och leversvikt. Halften av alla män drabbas av cancer mot en tredjedel av kvinnorna. *Summa summarum* – männens livslängd är sju år kortare än kvinnornas. Boven i dramat är sex- och döds-hormonet testosteron, som debliterar ungdomlig prapism med försvagat immunsystem och forcerat åldrande. Eunnucker blir däremot lika gamla som de kvinnor de inte åtrar.

Evolutionsteoretiskt är hanar ett slags genlaboratorium, där honorna provar ut genetiska experiment. Testosteronet förvandlar under det tidiga fosterstadiet den grundläggande, kvinnliga, genitala anatomi till en manlig dito och påverkar även fostrets hjärnuppkoppling i maskulin riktning. Därav följer hundratals vetenskapligt dokumenterade, sensoriska och mentala differenser mellan män och kvinnor.

Skillnaden mellan raser, samhällsklasser och etniska grupper är sena och ofta godtyckliga och därmed i stort sett försuumbara. Skillnaden mellan könen är däremot stor och fundamentalt, eftersom den är ett resultat av 600 miljoner års flercellig, sexuell fortplantning – därav den labila kompromissen mellan hanarnas och honornas delvis motstridiga strategier. Men vad Margareta Winberg & Co anbelangar, kunde Darwin och Mendel lika gärna ha dött i vaggan.

1 juni 1999

SVANTE FOLIN

Kroatisk dam vädrar folkförakt

Etniska fördomar serveras numera invändningsfritt på Dagens Nyheters kultursida. Erik Wijk jämför Slavenka Drakulic av år 1991 med årets modell.

På bortåt en och en halv kultursida avhandlar Slavenka Drakulic i Dagens Nyheter den 14 maj det serbiska folket. Sammanfattningsvis heter det:

... detta förnekande, denna blindhet, denna omedvetna rasism, denna grymhet gentemot andra mänskliga varelser, denna brist på samvetsqual (men aldrig brist på självömkan) – det är vad kriget gör med serberna

Detta utsträcks att gälla alla serber "man kan nästan räkna de människor som tänker annorlunda" – och hennes huvudärende är att tillbakavisa allt tal om serberna som offer och således visa att de själva bär allt ansvar, för Milosevic såväl som för de jugoslaviska krigen.

Hänar bomboffren

Det är riktigt att alla människor är ett ansvar för det samhälle de lever i, hur litet de än kan tyckas råda över det. Men frågan är inte om de bär det fulla ansvaret eller inget alls, verkligheten kan inte reduceras dithän. Det krävs analys.

Drakulic hänar människor som utsätts för krig och bomber. Hon öser sarkasmer över en serbisk kvinna hon sett på BBC som klagat över krigets vedermödor – två gånger betonar Drakulic att det stora problemet för dessa serbiska "offer" är att det kan gå flera dagar utan att de kan koppla upp sig på internet. Bitter sarkasm drabbar även den serbiske författaren Vladimir Arsenijevic, som har mage att hyckla solidaritet med albanerna. "Här är vi alla albaner", skriver Arsenijevic, som (tror Drakulic) sedan surfar på datorn, läser New York Times och tar en öl från kylan, medan hans förnämte albanske broder förgås på fältet i Kosovo.

Denna bild av serber som självömkan hycklare och falska offer understryks av DN genom en stor färgbild på två hippa tjejer som skrattdande utmålar sig som Natos måltavlor. Onekligen suggestiv redigering.

Resan från Balkan Express

Jag kom att tänka på Slavenka Drakulic bok *Balkan Express*, som åtminstone i Sverige lade, grunden för henne som Balkanexpert och moralisk auktoritet. Den hade undertiteln *Fragment från, andra sidan kriget* (det vill säga inifrån) och skildrar hur hon en dag 1991 i kroatiska huvudstaden Zagreb fick lunchen (*pasta al bianco* och en flaska röd Cabernet) avbruten av flyglarmet. Efter tre veckor hade fortfarande inga bomber fallit, men:

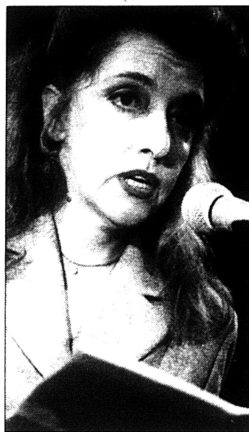

Foto: RILEY KROVCHETZ/PHENIXER BUREAU

Nånting har hänt. I Balkan Express beskrev Slavenka Drakulic paniken när Zagreb nästan bombades. Idag hänar hon serbiska civila som klagat över krigets vedermödor.

... liksom många andra led jag tillsammans med staden: vår ojämna puls blev svagare och svagare... Efter att ha sett mörkret och hört tystnader i Zagreb den natt då staden hotades att bombas sönder och samman, visste jag att inget någonsin kunde bli detsamma, varken för den eller mig.

Hon beslöt att flytta till Slovenien, att bli flykting.

Jag hade lämnat Zagreb tillfälligtvis, för att komma ifrån känslan av stigande panik, av att ha fastnat i en fälla.

Nej, det föll inga bomber över Slavenka Drakulic, men det är inte poängen med min tillbakablick. Poängen är att det ser illa ut när Drakulic själv jämför lidanden och lättvindigt dömer ut serberna som beskyddade hycklare.

20 000 flyganfall

Det har, bevisligen, fallit bomber över Jugoslavien – Nato har i åtta veckor genomfört 20 000 flyganfall, över Kosovo men framför allt över Serbien. Tusentals civila albaner och serber har dött eller lem-lästas av bomberna. Sjukhus, skolor och bostadshus i hundratals har förstörts eller skadats. Hundratalsentals har förlorat sina arbetsplatser. Broar, vägar och vattenleder är raserade eller obrukbara. El- och vattenförsörjning är strypta. De långsiktiga ekonomiska och sociala konsekvenserna är oerhörda. Den akuta överlevnaden inför nästa vinter är mycket problematisk.

Allt detta vet Slavenka Drakulic och även DN. Ändå häns det serbiska folket och förstörelsen och lidandet bagatelliseras till en fråga om oregelbunden tillgång till internet. Det går eftersom mängas och framför allt medias fokus är på kosovoalbanernas lidande. Denna fokusering har visst fog för sig eftersom den etniska rensningen och flyktingströmmarna är de mest akuta problemen. Men informationen är bristfällig och selektiv.

Valet står, inte mellan Natos bomber och etnisk rensning. Bombarna har tvärtom drivit på den etniska rensningen och fått våldet att eskalera på alla fronter. Bombarna försvaras ibland med att planerna för etnisk rensning var både färdiga och välkända. Men det är ett uselt försvar, om planerna var kända var det rent cyniskt att utrymma Kosovo på utländska observatörer och med bomberna legitimeras rensningsaktioner mot de kosovoalbanska "förrädare" som bjudit in bombflyget.

Att ställa folk mot folk, att överhuvudtaget generalisera om serber eller albaner, att ens ta ställning mellan deras militanta företrädare (Belgradregimen respektive UCK-gerillan) är både ogörligt och skadligt. Ett land med blandad befolkning vars etniska fördelning inte följer de administrativa gränserna kan inte styckas utan långvariga kompromissfyllda förhandlingar och utvecklad demokrati med skydd för minoriteter. Det går varken att bilda ett Storkroatien, Storserbien eller Storalbanien utan förödande krig. Att godta den etniska diskursen är att medverka till krig. Det borde många debattörer och redaktioner försöka inse.

Att godta den etniska diskursen är att medverka till krig. Det borde många debattörer och redaktioner försöka inse.

Det är samtidigt slut med Slavenka Drakulic som moraliskt samvete. Det, har jag förställt allt sedan hon i DN den 11 augusti 1995 saluterade den etniska rensningen av Krajina med följande ord:

Om man vet att Krajinaregionen fram till 1990 var en del av Kroatien, behöver man inte vara kroatisksocialist för att glädja sig åt att den återerövrats. Den kroatiska armén gjorde vad FN skulle ha gjort för länge sedan.

Att rensningen gick så snabbt förklarade hon med att befolkningen "jagades iväg av sin egen armé, av den serbiska propagandan".

När hon idag anklagar ett helt folk – serberna – för hyckleri, självömkan och rasism – så gör hon inte mycket annat än skyltar med sin egen nationalism och sina etniska fördomar. Det är sådant som göder hatet – och kriget.

ERIK WIJK

Eudoxus knäckt

Lösningen är på väg men vi har problem med värderandet av ett dussintal av de drygt 80 bevis som influiter och som råkat passera redaktionens horisont.

De sakkunniga har lovat ge sina omdömen i dag, varför resultatet kan presenteras på torsdag.

/RED